

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Павликени , 31.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАВЛИКЕНИ, I СЪСТАВ в публично заседание на тринадесети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Евелина П. Карагенова

при участието на секретаря Ирена Д. Илиева
като разгледа докладваното от Евелина П. Карагенова Административно наказателно дело № 20214140200102 по описа за 2021 година

Жалба по реда на чл.59 от ЗАНН

Жалбоподателят е обжалвал НП №РД-09-1/12.03.2021г на на ИД на ИАЛВ гр.С. ,с което на основание чл 206 врчл.30 ал.2 от ЗВСН вр чл.53 от ЗАНН на Т. Д. Д. в качеството му на управител на „Ф. Д.“ ЕООД гр.*** , вписан в *** регистър като гроздопроизводител с УИН №***/25.09.2013г и като *** с УИН№***/21.08.2014г е наложена имуществена санкция от 2000лв.. Твърди, че са налице съществени процесуални нарушения при издаване на АУАН и издаденото въз основа на него НП, поради което НП се явява незаконосъобразно и моли съда да го отмени .В съдебно заседание се предствялява от адв. Р.Д. от ***. Поддържа жалбата и претендира за направени разноски.

Ответникът , редовно призован, не изпраща представител, изразява писмено становище, че жалбата е неоснователна и моли да бъде потвърдено наказателното постановление.

След като взе предвид събраните по делото доказателства,съдът установи следното:

Наказателно постановление №РД-09-1/12.03.2021г на на ИД на ИАЛВ гр.С. е издадено на на 12.03.2021г въз основа на АУАН №***г, получено от А. И. като „упълномощено лице“ на 23.03.2021г . Жалбата е подадена на 29.03.2021г- в законовия срок за обжалване на НП. Същата се явява процесуално допустима, подадена пред компетентния съд и следва да бъде разгледана.

Установява се следната фактическа обстановка от събраните гласни и писмени

доказателства :

Съгласно заповед №РД-12-39/06.02.2020г на ИД на ИАЛВ е утвърден план-график за извършване на проверки на регистрираните ***и за периода м февруари- декември 2020г, които да бъдат извършени от служители ТЗ на ИАЛВ и отдел КЛВС с проверка на документацията, която *** е длъжен да води, проследяване документално производството на сортовете ***, дневниците за водене на технологичния процес, спазването изискванията на етикетирането, да се вземе проба от бутилирано ***за анализ като резултатите от проверките да се отразят в констативен протокол.

Видно от представеното по делото удостоверение за вписване в *** регистър от 25.09.2013г „Ф. Д.“ООД гр.*** е вписана като гроздопроизводител с УИН***, а от удостоверение за вписване в *** регистър от 21.08.2014г тази фирма е вписана като *** с УИН *** с производствен обект *** гр.*** ул.“*****“ № *** с площ 250 кв.м. с производство на *** и ароматизирана напитка на ***основа.

Представен е АУАН №***г, за извършена проверка на 20.10.2020г в гр.*** по планова проверка на „Ф. Д.“ ЕООД, съгласно който са установени няколко нарушения, едно от които е, че от направена справка в ТР от 27.12.2018г в дружеството е настъпила промяна като от ООД е станало ЕООД, за която трансформация управителят на фирмата не е уведомил ТЗ на ИАЛВ П..

В съдебно заседание са разпитани актосъставителя П.П. и свидетеля по АУАН. Установи се, че същите са на длъжност „***“ в ТЗ на ИАЛВ гр.П.. Актосъставителят посочва, че преди плановата проверка се е обадил на управителя на проверяваната фирма и на 22.10.2020г с колегата му отишли на проверка във фирмата. Непосредствено преди проверката направил справка в ТР и установил преобразуването на фирмата от ООД на ЕООД, като в 30-дневния срок от промяната, която е станала през 2018г, не е уведомил за промяната. Твърди, че управителят на фирмата при проверката бил казал, че е пропуснал да стори това. На място бил съставен КП, подписан от управителя на проверяваната фирма. АУАН е съставен в териториалното звено на ИАЛВ в П., в присъствието на А. И.- *** във фирмата с представено изрично пълномощно от управителя на проверяваната фирма / представено по делото/ ,като същата е подписала АУАН без и й е връчен АУАН. Твърди, че проверката е извършена на 22.10.2020г, а в АУАН е допусната техническа грешка.

Свидетеля по АУАН С.С. твърди, че още в ТЗ на ИАЛВ гр.П. установили промяната на фирмата от ООД в ЕООД, за което не били уведомени.

Съдът намира, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни лица в кръга на техните правомощия. Спазени са сроковете за издаване на АУАН и НП. АУАН е съставен на 05.03.2021г за извършено нарушение на 20.10.2020г. Съгласно чл.34 ал.1 изр 2 от ЗАНН не се образува АНП, ако не е съставен АУАН в продължение от 3 месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла 1 година от извършване на нарушението. В

случая няма неокриваем нарушител- той е известен на проверяващите, но ноторно известно е, че по това време е имало усложнена епидемична обстановка . АУАН е издаден преди изтичане на крайния срок по закон- 1 година от откриване на нарушението. Съдът не кредитира становището на жалбоподателя, че административното нарушение е погасено по давност.

Съдът намира, че в съставения АУАН и издаденото въз основа на нето НП има допуснати съществени процесуални нарушения.

По отношение на датата на извършената проверка: АУАН е издаден въз основа на извършена планова проверка. Налице е противоречие в отразеното в документите за дата на извършване на проверката. В АУАН е записана дата 20.10.2020г В КП, въз основа на който е издаден АУАН също е посочена дата на проверката 20.10.2020г, но носи № от 22.10.2020г. Представените снимки, носят дата 22.10.2020г, а представените командировъчни на проверяващите от дата не са годно доказателство, че е извършена проверка на 22.10.2020г, тъй като не са заверени. В НП е посочена дата за проверката 22.10.2020г. В съдебно заседание актосъставителят твърди, че е допуснал техническа грешка в КП и АУАН. Но съдът намира, че е налице противоречие в отразеното в АУАН и изденото въз основа на него НП по отношение на датата на извършване на проверката, тъй като административнонаказателното производство е формално.

По отношение на нарушението, описано в АУАН и НП : АУАН е издаден за извършени няколко нарушения, по които са издадени 3 отделни НП. Видно от показанията на проверяващите, мястото на откриване промяната на фирмата от ООД в ЕООД е не в деня на проверката в гр.***, а преди това в ТЗ на ИАЛВ П., а от съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП се извеждат изводи, че установяването на тази промяна е извършено в деня на проверката в гр.***. Съдът намира, че е налице разминаване между посоченото в АУАН и НП и в събраните гласни доказателства обстоятелства относно мястото на извършване на твърдяното нарушение. Посочено е, че промяната е станала през 2018г. В своите показания проверяващите посочват, че са извършвали проверка през 2019г на същата фирма и няма данни тогава да са установили това обстоятелство, въпреки, че би следвало още тогава да се установи констатацията в настоящия АУАН и НП. Съдът намира, че промяната от ООД в ЕООД не представлява промяна в правноорганизационната форма на дружеството, като това обстоятелство не е такова, което следва да е заявено по реда на чл.30 ал.2 от ЗВСН, тъй като не е променено на вписани в регистъра по чл.27 обстоятелства. В АУАН и в НП не е посочено какви точно обстоятелства вписани в регистъра са променени с промяната на формата на дружеството. При това непълно описание на нарушението и факта, че липсват мотиви в НП за приложимостта на чл.28 ал 1 от ЗАНН, съдът намира, че е налице съществено нарушение на процесуалните правила. Преценката на АНО по чл.28 ал.1 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. В този смисъл е ТР№1/2007 на ВКС по нд №1/2007г на ОСНК.

Освен това в НП АНО неправилно е наложил имуществената санкция на управителя на проверяваната фирма. Проверката е извършена на „Ф. Д.“ ЕООД и би следвало на фирмата да бъде наложена имуществена санкция, а не така, както е формулирано в НП- на лицето Т.Д. като управител на процесната фирма. Именно фирмата е регистрирана като *** и ***, а не управителя й. Следва да се вземе предвид, че имуществената санкция е отделен правен институт по чл.83 ал.1 от ЗАНН като обективна и безвиновна отговорност на юридическите лица за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. Имууществената санкция не е сред административните наказания по чл.13 от ЗАНН, които се налагат за административни нарушения на физически лица. Разликата между наказанието „глоба“ и „имуществена санкция“ за юридическите лица се свежда до субекта на отговорността. Така, както е записано в диспозитива на обжалваното НП се тълкува, че на физическото лице управител на фирма ЕООД е наложена имуществена санкция, което е съществено процесуално нарушение.

Следва да се отчете, че НП не е връчено на нарушителя. Представена е разписка, че е връчено на А. И.- упълномощено лице. Налице е нередовно връчване, тъй като И. не е упълномощена от управителя на проверяваната фирма да получава НП, а видно от представеното по преписката пълномощно, тя е упълномощена само за процесуални действия по АУАН.

Съдът намира, че са налице няколко съществени нарушения на процесуални правила в административнонаказателното производство, опорочили съставянето на АУАН и издаването на НП, като дори само едно от тях е достатъчно да бъде отменено НП като незаконосъобразно.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.3 от ЗАНН страните имат право на разноски. . Цитираната разпоредба препраща към тази на чл. 143, ал.1 от АПК и гласи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Съгласно т.6 от Допълнителните разпоредби на АПК „поемане на разноски от административен орган“ означава поемане на разноските от юридическото лице в структурата на което е административният орган. Направено е искане от процесуалния представител на жалбоподателя с приложен списък за разноски за присъждане такива. Виден от договори за правна помощ, жалбоподателят е заплатил 370лв. адвокатско възнаграждение по жалбата против НП. Не е направено от стана на ответника по жалбата възражение за прекомерност на разноските. Съдът намира, че на основание чл.63, ал.1 и ал.3 от ЗАНН вр. чл.143, ал.1 от АПК вр. чл.18, ал.2 вр. чл.7, ал.2 т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да бъде осъден ответника по жалбата да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски.

Водим от горното на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление НП №РД-09-1/12.03.2021г на ИД на ИАЛВ гр.С. ,с което на основание чл 206 от ЗВСН вр чл.53 от ЗАНН на Т. Д. Д. с ЕГН ***** в качеството му на управител на „Ф. Д.“ ЕООД с ЕИК *** със седалище и адрес на управление гр.*** ул.“****“ №*** , вписан в *** регистър като гроздопроизводител с УИН №***/25.09.2013г и като *** с УИН№***/21.08.2014г е наложена имуществена санкция от 2000лв. за нарушение по чл. 30 ал.2 от ЗВСН КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА И. а. по л. и в. гр.С. да заплати на Т. Д. Д. с ЕГН ***** в качеството му на управител на „Ф. Д.“ ЕООД с ЕИК *** със седалище и адрес на управелние гр.*** ул.“****“ № *** сумата от 370лв. / триста и седемдесет лева/ направени разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВТАдмС в 14-дневен срок от съобщението на страните.

Вярно с оригинала!

ИИ

Съдия при Районен съд – Павликени: _____